

være muligt selv at påvirke valget af hjælpemiddel.

Svar (15/8 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises der til en sag, refereret i Ekstra Bladet den 5. juli 1996, hvor en ansøger finder en bevilget kørestol uegnet til at afhjælpe behovet.

Det følger af almindelige forvaltningsretlige principper, at en offentlig myndighed af egen drift skal fremskaffe de nødvendige oplysninger til at træffe afgørelse i en sag. Dette indebærer, at en kommune i sager om støtte til et hjælpemiddel efter bistandslovens § 58 er forpligtet til at søge alle relevante forhold belyst, herunder hvilket hjælpemiddel der i den konkrete situation vil kunne afhjælpe ansøgerens nedsatte funktionsevne.

Bistandslovens § 29 pålægger kommunerne generelt at anvende personer med en tilstrækkelig uddannelsesmæssig eller erhvervsmæssig baggrund til at varetage de vejlednings- og rådgivningsopgaver over for borgerne, der påhviler kommunerne efter lovens § 28. Amtskommunerne har efter § 29 en generel forpligtelse til at stille sagkyndige til rådighed og til i specielle tilfælde selv at påtage sig vejledningsarbejdet. §§ 28 og 29 sigter således ikke alene til hjælpemiddelområdet, men gælder for hele bistandslovens område.

Amtskommunernes særlige rolle på hjælpemiddelområdet fremgår af bistandslovens § 58 a. Efter denne bestemmelse påhviler det amtskommunerne som led i rådgivningsforpligtelsen efter § 29 at medvirke til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler og til at koordinere samt deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på hjælpemiddelområdet.

Amtskommunernes rådgivningsforpligtelser på hjælpemiddelområdet efter §§ 29 og 58 a udøves dels gennem de enkelte amtskommuners hjælpemiddelcentraler, dels gennem det landsdækkende informations- og videncenter Hjælpemiddelinstittuttet.

Ofte vil ansøgerens kommune formidle kontakten til amtskommunens hjælpemiddelcentral som led i sagsbehandlingen, men ansøgeren kan også på eget initiativ henvende sig til hjælpemiddelcentralen med henblik på vejledning og demonstration af hjælpemidler. Hjælpemiddel-

centralens oplysninger indgår i sagsbehandlingen, men kommunens afgørelse skal træffes på baggrund af en samlet vurdering af alle relevante oplysninger i sagen.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 3255, har ansøgeren mulighed for at påvirke valget af hjælpemiddel i forbindelse med den afprøvning, der finder sted, forinden beslutning træffes. Desuden har ansøgeren mulighed for at anke kommunens afgørelse til det sociale ankenævn. Ankenævnet vil i den forbindelse kunne vurdere, om de kriterier, kommunen har lagt til grund ved afgørelsen, er relevante, og om der skal indhentes yderligere oplysninger til vurdering af, hvilket hjælpemiddel der vil være behov for.

Spm. nr. S 3307

Til skatteministeren (13/8 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad den konkrete begrundelse er for, at ulovligt opkrævet ambi endnu ikke pr. automatik er tilbagebetalt til de fiskere, hvis forhold kan sidestilles med forholdene i den principielle prøvesag fra Hirtshals, som Skatteministeriet tabte ved landsretten for 1/2 år siden, samt redegøre for, hvornår de berørte fiskere kan forvente, at tilbagebetalingen sker?«

Svar (26/8 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Ved Østre Landsrets dom af 28. marts 1996 blev det fastslået, at ejeren af et fartøj, der fiskede sild og makrel, har krav på tilbagebetaling af ambi, dog med fuldt fradrag for sparede arbejdsgiverafgifter.

Fristen for at indbringe dommen for Højesteret udløb den 23. maj 1996.

Som anført i mit svar af 1. juli 1996 på spørgsmål nr. S 2688, S 2689 og S 2690 har Told- og Skattestyrelsen i samarbejde med Danmarks Fiskeriforening været i færd med at udarbejde en forenklet procedure for tilbagebetalingen af ambi til fiskere af sild og makrel.

Danmarks Fiskeriforening har dog nu tilkendegivet, at man ikke ønsker en forenklet procedure iværksat, før der er truffet endelig afgørel-